

Norsk
Kennel Klub
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Hund i Norge

Sammendrag

Over en halv million hunder bor i norske hjem – og over 1,2 millioner nordmenn lever med hund i hverdagen. Likevel opplever mange at kommunen ikke tar hundens plass i samfunnet på alvor. Båndtvang store deler av året, mangel på friområder og utydelig informasjon skaper frustrasjon blant hundeeiere – og gjør det vanskelig å følge både hundeloven og dyrevelferdsloven.

Denne rapporten viser hvordan det faktisk oppleves å ha hund i norske kommuner. 5000 hundeeiere har svart på undersøkelsen. Selv om mange er fornøyde, er én av seks hundeeiere direkte misfornøyd med kommunen sin.

De som er fornøyde trekker frem:

- **Nærhet til natur og turstier**
- Gode hundeklubber og treningsområder
- Hundeparker og friområder med mulighet for at hundene kan løpe fritt
- Mulighet til å ta med hund på kollektivtransport, kafé og i bybildet.

Men mange opplever også det motsatte:

- **Streng og langvarige båndtvangsregler**
- Ingen eller få friområder for hund
- Mangel på eller dårlig vedlikeholdte hundeparker
- Få søppelkasser langs turstier

Bare litt over halvparten av hundeeierne sier kommunen legger godt til rette for hundehold. Ser vi det opp mot at over 1,2 millioner nordmenn lever i husholdninger med hund, kan det bety at flere hundretusen opplever at kommunen deres ikke tar hundehold på alvor.

Blant de mest misfornøyde har kun halvparten tilgang på friområder eller hundeparker der hun-

dene kan løpe fritt. Det tyder på en klar sammenheng mellom manglende tilrettelegging og misnøye blant hundeeiere.

Mange opplever båndtvangsreglene som rigide, uklare – eller i strid med lovens intensjon.

Hele 36 prosent svarer at kommunen har utvidet båndtvangen, mens nesten halvparten vet ikke hva som gjelder der de bor. Det tyder på både praktiske utfordringer og mangel på informasjon om hvilke regler som gjelder. Flere beskriver heilårsbåndtvang, dårlig begrunnede utvidelser og uklare regler, også i boligområder og på steder uten beitedyr.

Flere steder ser NKK en utvikling der kommunene beveger seg i feil retning. Hundeloven og dyrevelferdsloven gir klare føringer, men praksis viser at mange kommuner ikke følger opp. De innfører utvidet båndtvang og setter ikke av arealer til friområder og aktivitet.

Samtidig vet vi at hunder er en ressurs i folkehelse og beredskap – og en trygghet i hverdagen for mange barn og voksne.

Det er tid for å tenke nytt. Kommunene må:

- Rydde opp i utdaterte og ulovlige forskrifter
- Gi bedre og mer tilgjengelig informasjon
- Sette av egne friområder som faktisk kan brukes

Et aktivt og ansvarlig hundeliv er ikke bare et privatansvar – det er et offentlig ansvar.

Skal hunder kunne fungere som turkamerater, familiehunder, jakthunder og samfunnsressurser, må de få muligheten til å utfolde seg trygt og lovlig der de bor.

Hvordan er det egentlig å ha hund i Norge i dag?

For mange er svaret enkelt: Fine turområder, aktive hundeklubber og stor glede i hverdagen. Men for mange andre er virkeligheten mer frustrerende. Strenge båndtvangsregler, mangel på friområder og dårlig tilrettelegging gjør det vanskelig å følge både hundeloven og dyrevelferdsloven – og skaper konflikter mellom hundeeiere, kommuner og andre innbyggere.

Derfor har Norsk Kennel Klub (NKK) siden 2024 gjennomført en stor undersøkelse blant norske hundeeiere. Hva oppleves som bra – og hvor svikter det? Hvordan fungerer kommunens regler i praksis? Og hva skal egentlig til for å få et hundevennlig lokalsamfunn?

NKK mener hundeloven er tydelig i sitt budskap om at «enhver i det sivile samfunn har ansvaret innenfor lovgivningens ramme å utøve og legge til rette for et positivt og samfunnsgagnlig hundehold».

Med det menes at det ikke bare er hundeeierens ansvar å sørge for et positivt og trygt hundeholdt – det er et felles ansvar. Offentlige instanser har et ansvar og legger føringer på flere forhold som direkte påvirker hundeholdet. Dette gjelder eksempelvis kommunale planer og forskrifter som kan påvirke båndtvang, tilgang på friområder og hundeparker samt tilrettelegging for lokale hundeklubber.

Skal vi sikre at både mennesker og hunder trives, må vi først forstå hvordan folk opplever rammen rundt hundeholdet i Norge i dag. Denne undersøkelsen gir et innblikk i hvordan reglene og praktiseringen av dem fungerer i praksis, og hva som er viktig for hundeeiere i kommunen de bor i. Undersøkelsen viser blant annet at folk opplever store forskjeller mellom kommunene. Noen kommuner legger til rette, andre gjør det vanskelig.

Hunden – en naturlig del av hverdagen og en samfunnsressurs

I dag lever det rundt 585 000 hunder i Norge. Ifølge Kantar Media sin markedsundersøkelse «Forbruker og Media» (2024), oppgir 18 prosent av befolkningen som er over 18 år at de bor med hund i husstanden. Det betyr at rundt hver 5. nordmann har hund – og at hunden er en viktig del av hverdagen i hundretusenvis av hjem – som turkamerat, familiemedlem og samfunnsressurs.

NKK registrerer årlig mellom 25 000 og 30 000 hunder – noe som tilsvarer rundt halvparten

av totalen. Det gjør oss til en viktig kilde for utviklingstrekk i hundeholdet i Norge, og gir oss et særlig ansvar for å følge med på hvilke rammevilkår hundeeiere møter.

Tallene viser at hundehold er både utbredt og i vekst. Når så mange lever med hund er det avgjørende at kommunene legger bedre til rette for dette. Det handler om friområder, regler for båndtvang, tydelig informasjon og praktiske løsninger som gjør det enklere å være en ansvarlig hundeeier – uansett hvor i landet man bor.

Om undersøkelsen

Våren 2025 gjennomførte NKK en åpen spørreundersøkelse i samarbeid med leverandøren Netigate for å undersøke hvordan folk synes det er å ha hund i deres hjemkommune. Omtrent 5000 personer har svart på undersøkelsen – hovedsakelig hundeiere.

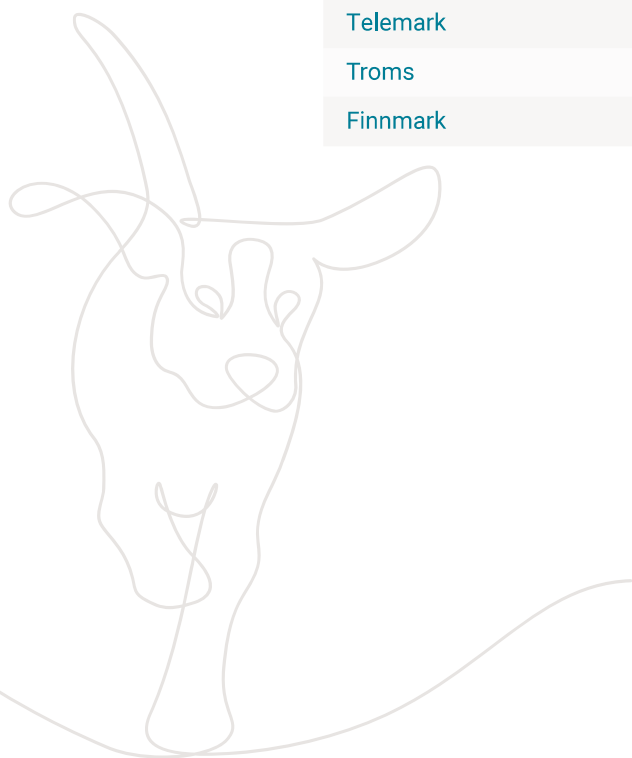
Undersøkelsen var åpen for hvem som helst, og vi gjorde ingen fordypende undersøkelser på enkelte geografiske områder eller regioner. Vi ser at svarprosenten på undersøkelsen har gått noe

ned, men ettersom den var tilgjengelig i en måned lengre i 2024, antar vi at dette er hovedårsaken.

Vi har valgt å inkludere de kommunene med høyest antall besvarelser i vår rapport, og utelatt de kommunene hvor det har vært færre enn 40 respondenter. Det har dessverre ført til at noen fylker er underrepresentert og dette er noe vi vil se nærmere på neste gang vi gjennomfører undersøkelsen.

Svar fordelt på fylker:

Fylke	Antall besvarelser
Akershus	693
Oslo	267
Vestland	588
Rogaland	347
Trøndelag	452
Innlandet	483
Agder	299
Østfold	245
Møre og Romsdal	234
Buskerud	263
Vestfold	197
Nordland	369
Telemark	119
Troms	225
Finnmark	130

Utvalgte kommuner:

Kommune	Antall besvarelser
Indre Østfold	60
Kristiansand	88
Larvik	44
Lillestrøm	67
Lillehammer	47
Lørenskog	40
Oslo	267
Randaberg	56
Rana	55
Ringerike	52
Ringsaker	40
Sandefjord	55
Sandnes	53
Sarpsborg	48
Stavanger	51
Tromsø	131
Trondheim	145
Ålesund	41
Arendal	50
Asker	85
Askøy	60
Aurskog-Høland	53
Bærum	75
Frogn	51
Bergen	181
Bodø	84
Drammen	78
Fredrikstad	42
Hammerfest	49

Hvor mange hunder?

Det var åpent for alle å svare på undersøkelsen – og selv om vi ikke stilte krav om å ha hund, viser svarene at det i hovedsak er hundeeiere som har

deltatt. Det kommer tydelig frem av resultatene som viser at 98 prosent av respondentene svarte at de har hund.

Blant de som svarte, har de aller fleste én eller to hunder:

Antall hunder	Antall besvarelser	Svarprosent av total
1	2827	58,9%
2	1273	26,5%
3	375	7,8%
Flere enn 3	324	6,7%

Hvor fornøye er norske hundeeiere med kommunen sin?

Et av hovedformålene med undersøkelsen var å finne ut hvor fornøye folk er med å ha hund der de bor. Det handler om hvordan kommunen legger til rette for hunder – både gjennom regler og i praksis.

Vi har bedt respondentene vurdere hvor fornøye de er med å ha hund i sin kommune, på en skala fra 1 til 5.

Halvparten svarer at de er fornøye eller meget fornøye. Men samtidig svarer nesten én av fem

at de er misfornøye, og hele 28,5 prosent stiller seg nøytrale. Det viser at mange enten opplever utfordringer eller at kommunen rett og slett ikke merkes i positiv retning.

Dette er viktig. I arbeidet med ny hundelov understreket Landbruks- og matdepartementet at samfunnet – ikke bare eierne – har et ansvar for å legge til rette for et positivt og samfunns-gagnlig hundehold. Denne rapporten viser hva som oppleves som bra – og hva som skaper misnøye.

På en skala fra 1 til 5, hvor fornøyd er du med å ha hund i din kommune?

Hvor fornøyd	Antall besvarelser	Prosentandel av total
1 (veldig misfornøyd)	281	5,8%
2 (misfornøyd)	752	15,5%
3 (hverken eller/nøytral)	1390	28,6%
4 (fornøyd)	1630	33,6%
5 (meget fornøyd)	796	16,4%

Hva fungerer bra – ifølge hundeeierne selv?

Vi har sett nærmere på de som svarte at de er fornøyde eller meget fornøyde med å ha hund i sin kommune. De utgjør 50 prosent av respondentene.

Vi har valgt å ikke trekke inn de som svarte nøytralt (verken fornøyd eller misfornøyd), fordi erfaringen viser at slike svar ofte gir lite informasjon om konkrete forhold i kommunen. Målet her er å forstå hva som faktisk gjør kommunen god å bo i – for både folk og hund.

For å finne ut hva de setter mest pris på, ba vi dem skrive i fritekst hva de mener er det beste med hundeholdet der de bor. Siden mange har svart, har vi valgt å lage et sammendrag.

Svarene ligner på det vi så i 2024 – og forteller oss hva som faktisk skaper trivsel for hundeeiere:

- Nærhet til naturen og gode tuområder nevnes oftest. Det å kunne gå på tur i skog og mark sammen med hunden betyr mye for svært mange.
- Tilgang på friområder for hund er viktig. Mange trekker frem hundeparker eller luftelgårder som gjør det mulig å la hunden løpe fritt – også i båndtvangsperioden.
- Aktive hundeklubber med kurs, trening og sosialt miljø løftes frem som svært positivt.
- Flere forteller også at holdningene i nærmiljøet spiller inn: Når hunden er velkommen på kafé, kollektivtransport eller ute i bybildet, oppleves kommunen som mer hundevennlig – uavhengig av formelle regler.

Selv om dette ikke alltid skyldes kommunens innsats direkte, viser det hvor viktig det er med både holdninger og praktisk tilrettelegging i hverdagen.

Hva er utfordrende?

Selv om mange hundeeiere sier de er fornøyde med å ha hund i sin kommune, er det også en del som peker på konkrete utfordringer. Vi har sett nærmere på svarene fra de som oppgir at de er misfornøyde eller svært misfornøyde – og det er noen tydelige fellestrekk.

1. Mangel på friområder og treningsmuligheter

Et av de største problemene er mangelen på steder der hunder kan løpe fritt og få utløp for naturlig atferd. Dette gjelder særlig i båndtvangsperioden. Mange forteller at det ikke finnes hundeparker, friområder eller haller for trening. Dette gjør det vanskelig både å aktivisere hunden og å trene den til å bli en trygg og sosial del av samfunnet.

«Båndtvang, høy tetthet av hunder som gjør at

man blir gående oppå hverandre. Ingen friområder for hundetrening som ikke også er hundepark. Ingen haller for trening av hundesport i kommunen»

2. Opplevelse av negative holdninger

Noen opplever også at holdningene i lokalmiljøet ikke er særlig hundevennlige. Dette handler om skepsis fra andre innbyggere, lite samarbeid fra kommunen og generelt dårlig vilje til å legge til rette for hundehold.

3. Lite fleksible båndtvangsregler

Utvidet båndtvang nevnes ofte – særlig når den oppleves som streng, dårlig begrunnet eller praktisert uten rom for skjønn. Flere påpeker at det ikke finnes frisoner eller alternativer for frislipp og at båndtvangen også gjelder i områder der det ikke er beitedyr.

4. Søppel og tilrettelegging på tur

Et annet tilbakevendende tema er dårlig tilrettelegging for avfall. Mange savner søppelbøtter og poser langs turløypene – noe som skaper irritasjon både for hundeeiere og andre turgåere.

5. Transport og tilgang til natur

Noen peker også på dårlig kollektivtilbud som gjør det vanskelig å komme seg ut i naturen med hund, særlig for dem som ikke har bil.

Hva er det mest utfordrende med å ha hund i din kommune?

Båndtvang nevnes nesten 300 ganger i fritekstsvarene fra de som er misfornøyde. Ordet «søppel» dukker opp rundt 50 ganger. Dette gir en

tydelig pekepinn på hva som bør prioriteres for å gjøre det enklere å ha hund i hele landet: flere og bedre friområder – og bedre tilrettelegging.

Tilgang på friområder

NKK har i mange år jobbet for at hundeeiere over hele landet skal ha tilgang til friområder eller hundeparker. Grunnen til dette er at hundene har et naturlig behov for å kunne løpe fritt, bruke sansene sine og være i aktivitet – akkurat som andre dyr. De trenger også sosialisering, så de lærer å omgås både andre hunder og mennesker på en god måte.

Dyrevelferdsloven sier det tydelig i §23:

«Dyreholder skal sikre at dyr holdes i miljø som gir god velferd ut fra artstypiske og individuelle behov, herunder gi mulighet for stimulerende aktiviteter, bevegelse, hvile og annen naturlig atferd. Dyrs levemiljø skal fremme god helse og bidra til trygghet og trivsel.»

Derfor er det viktig at kommunene bidrar til å gjøre det lettere å være en ansvarlig hundeeier – og gi hunder et verdig og trygt liv. Hele året rundt.

Halvparten mangler tilgang på friområder

Blant de som svarte at de var misfornøyde i undersøkelsen, hadde bare 56 prosent tilgang til friområde eller hundepark. Det er et alvorlig farsignal. Når hunder ikke har steder å løpe fritt, får det ikke bare konsekvenser for trivsel og helse – det påvirker også folks syn på kommunen som helhet.

Selv blant respondentene som har tilgang på friområde eller hundepark, er kun halvparten fornøyd med tilbudet. Mange beskriver områdene som små, kjedelige eller overfylte.

Mer fornøyde der det er tilrettelagt – men fortsatt rom for forbedring

Til sammenligning viser undersøkelsen at 72 prosent av de som er mest fornøyd har tilgang til friområde eller hundepark. 60 prosent av dem sier at de også er fornøyd med kvaliteten. Samtidig er det fortsatt mange som etterlyser bedre løsninger.

Både de som er fornøyd og misfornøyd peker på det samme: Kommunene må legge bedre til rette for friområder og hundeparker som har god størrelse, er trygge og tilgjengelige. Mange steder fremstår tilbudet for dårlig, og enkelte parker virker så lite egnet at de i verste fall kan være helseskadelige for hundene.

Når lokale regler bryter med lovens intensjon

Hundeloven gir kommunene mulighet til å lage egne forskrifter om hundehold. Det kan være fornuftig, så lenge forskriftene er i tråd med lovens formål. Men mange kommuner har fortsatt ikke oppdatert forskriftene sine etter at den nye loven kom i 2023.

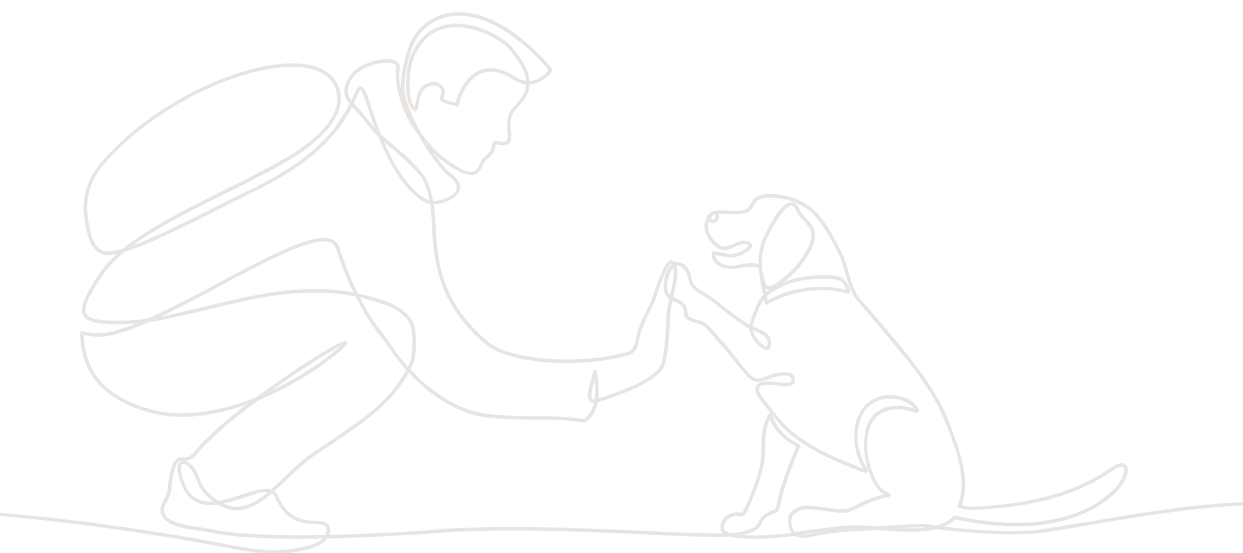
Forskriftene gir kommunene adgang til å bestemme utvidet båndtvang og andre begrensninger – som hvor mange hunder man kan ha, hvor de får være, og hvilke regler som gjelder for trening, støy og ferdsel.

Men allerede i forarbeidene til loven advarte Landbruks- og matdepartementet mot at kommunene skulle bruke dette for strengt. De påpekte at mange lokale forskrifter bryter med inten-

sjonen i loven – og med dyrevelferdslovens § 23, som slår fast at dyr har rett til å utøve naturlig atferd.

NKK har også merket seg at flere kommuner har forskrifter der formålet er å «forebygge konflikter» eller «unngå at folk blir skremt». Det skaper et inntrykk av at hundehold er noe negativt – i stedet for å være en naturlig del av samfunnet.

Når lovens utgangspunkt er at hundehold er normalt og positivt, blir det feil å møte det med mistillit. Slike formuleringer preger både holdninger og praksis i kommunene – og det merker hundeeierne.

Har din kommune egen forskrift om hundehold?

NKK har derfor sett nærmere på hvordan de lokale forskriftene påvirker folk og hunders liv der de bor.

Et stort flertall av respondentene vet rett og slett ikke hva som gjelder i sin kommune. Dette tyder på at mange kommuner har en jobb å gjøre med å informere tydelig om egne regler. Når kommunene lager egne regler for hundehold, må innbyggerne få vite om dem. Så lenge nesten én av to

hundeeiere ikke kjenner til regelverket der de bor, fungerer ikke forskriftene etter hensikten.

Selv blant de som er mest fornøyd med å ha hund i sin kommune, vet nesten halvparten ikke om det finnes en lokal forskrift. Det viser at utfordringen ikke bare handler om hvilke regler som gjelder, men også hvordan kommunen følger opp og kommuniserer dem.

Alle besvarelser

Ja/Nei	Antall besvarelser	Prosentandel av total
Ja	1737	40,2%
Nei	509	11,8%
Vet ikke	2072	48%

Mangel på informasjon – eller mangel på innbyggerinvolvering?

Undersøkelsen viser samme mønster som i 2024: Mange kommuner har forskrift, men nesten halvparten av innbyggerne vet ikke om den.

Det kan bety to ting:

- Kommunen har ikke en forskrift, og folk vet det ikke.
- Kommunen har en forskrift, men har ikke informert godt nok.

Uansett er det problematisk. Kommunene har en tydelig plikt til å informere om lokale regler.

De fleste ønsker å følge loven – men da må de vite hva som gjelder.

Det er også verdt å spørre: Hvis innbyggerne ikke vet at det finnes en forskrift – hvor godt har den vært forankret? Har kommunen hatt offentlig høring? Har hundeeiere og organisasjoner vært involvert?

NKK har utarbeidet et digitalt kart (NKKs båndtvangskart) hvor man kan få oversikt over hvilke forskrifter som gjelder i ulike kommuner.

Utvidet båndtvang – uklart, utrygt og lite tillitsbasert

Et annet sentralt spørsmål i undersøkelsen er om kommunen har utvidede båndtvangsregler.

Alle besvarelser

Ja/Nei	Antall besvarelser	Prosentandel av total
Ja	2042	36%
Nei	982	18%
Vet ikke	2579	46%

Også her er usikkerheten stor. Samtidig viser fri-ktekstsvarene at mange opplever utvidet båndtvang som et stort problem i hverdagen. Folk nevner turstier, skogsområder, rasteplasser og skiløyper hvor hunden ikke får gå løs – også utenom den ordinære båndtvangsperioden.

Flere beskriver at de har opplevd å bli kjeftet på eller utskjelt, og noen forteller at andre nærmest angriper hunden i skogen eller i skiløypa.

NKK mottar stadig henvendelser om steder hvor det er båndtvang mer eller mindre over hele kommunens areal. Vi ser også flere forsøk på å

utvide båndtvangen i så stor grad at mennesker som bor i sentrumsnære eller tett bebygde strøk er fullstendig avhengig av å kunne reise langt for å la hunden være løs.

Dette tyder på at mange kommuner ikke er bevisste sitt ansvar når det gjelder å tilrettelegge for positivt hundehold. Det til tross for at både Regjeringen og Stortinget har oppfordret til å opprette egne friområder for hund – senest i behandlingen av stortingsmeldingen om dyrevelferd i 2024–2025.

Er det båndtvangsregler i din kommune som er mer inngripende enn hundeloven?

Et viktig spørsmål i undersøkelsen var om folk mener at båndtvangsreglene i kommunen er strengere enn hundeloven. Hele 48 prosent svarte ja.

Totalt antall besvarelser

Ja/Nei	Antall besvarelser	Prosentandel av total
Ja	460	48%
Nei	238	24,8%
Vet ikke	232	25,2%

Hvorfor er dette viktig?

I fritekstsvarene kommer det klart frem hvorfor mange oppfatter reglene som i strid med loven: De oppleves som altfor strenge, lite tilpasset lokale forhold og i konflikt med hundens behov for frihet og aktivitet. Hundeeiere har også generelle aktsomhetsregler å forholde seg til, som mange mener burde holde.

Dette tyder på at mange opplever kommunens regelverk som lite begrunnet, uforholdsmessig strengt og ikke i tråd med intensjonen i hundeloven – som skal balansere hensynet til både dyr, mennesker og natur.

Ved bruk av ekstraordinær båndtvang, ble denne opphevet når behovet ikke lenger var til stede?

Kommunene har hjemmel i hundelovens § 6 til å innføre ekstraordinær båndtvang under spesielle forhold – for eksempel ved store snømengder og særlig sårbart vilt.

Men loven er tydelig: Båndtvangen skal oppheves igjen når behovet ikke lenger er til stede.

Likevel viser undersøkelsen at mange opplever det motsatte.

Alle besvarelser

Ja/Nei	Antall besvarelser	Prosentandel av total
Ja	356	36,9%
Nei	364	37,7%
Vet ikke	245	25,4%

Mange kommuner tolker loven for strengt

Selv om kommunene har hjemmel i hundeloven § 6 til å innføre ekstraordinær båndtvang under spesielle forhold – for eksempel store snømengder som gjør viltet sårbart – er denne hjemmelen klart begrenset. Den skal kun brukes når det er et reelt behov, og oppheves så snart forholdene endrer seg.

Til tross for denne begrensningen får NKK jevnlig tilbakemeldinger om at flere kommuner opprettholder ekstraordinær båndtvang lenger enn loven åpner for. I noen tilfeller ser det ut som regelen nærmest er permanent, eller brukes som et generelt virkemiddel mot hundeeiere – uten at det foreligger et reelt behov.

Dette kan i ytterste konsekvens tolkes som brudd på hundeloven, og som et forsøk på å omgå lovens krav om at slike tiltak skal være konkrete, tidsbegrensede og begrunnet.

Flere av fritekstsvarene i undersøkelsen peker på nettopp dette.

Disse svarene viser at reglene i mange tilfeller oppleves som urimelige, lite fleksible og basert på mistillit. Det skaper frustrasjon blant ansvarlige hundeeiere som ønsker å følge loven – men som opplever at kommunen ikke gir dem muligheten til å utøve et naturlig og lovlig hundehold i nærområdet.

Tilrettelegging

Det er mange hundeeiere som opplever at hunden deres ikke er velkommen overalt. Det er godt kjent at mange serveringssteder, butikker og andre offentlige steder ikke tillater at hunder kommer inn.

Vi spurte derfor om folk opplever at de kan ta med seg hunden, spesielt på offentlige steder der hunden ofte er satt til å gjøre en jobb eller tjeneste.

Kan du ta med hunden din på offentlige bygg (sykehjem, pleiehjem, skoler, kommunale bygg, etc.)?

Totalt antall besvarelser

Ja/Nei	Antall besvarelser	Prosentandel av total
Ja	660	15,5%
Nei	1897	44,6%
Vet ikke	1694	39,8%

At 15 prosent faktisk opplever begrensninger, viser at dette fortsatt er en utfordring for mange – enten det gjelder hverdagssituasjoner, fritid eller spesielle roller som rednings- og besøksarbeid. Vi vet ikke hvilke type hunder det gjelder, men i fritekstsvarene er det flere som peker på at tjenestehunder, redningshunder og besøks hunder møter stengte dører, usikkerhet og manglende forståelse.

Samtidig svarer hele én av tre at de ikke vet hva som gjelder. Det kan tyde på at mange allerede antar at hunder ikke er velkomne, og derfor lar være å ta dem med seg. Dette kan være et ut-

trykk for den mer generelle holdningen mange opplever at samfunnet har til hunder – også når de har en viktig funksjon.

Blant svarene er det flere som sier de ikke får ta med hunden inn på omsorgsboliger, aldershjem, sykehjem etc. Dette på tross av de mange rapporterte helsefordelene med å ha kontakt med dyr og da særlig hunder. I tillegg er det også utfordrende å få trent søks- og redningshunder godt nok. I verste fall utgjør dette en fare ved at man ikke kan hjelpe til når ulykken er ute fordi hundene og førerne ikke er godt forberedt eller i stand til å løse oppdraget.

Opplever du at det er godt tilrettelagt for tur?

Mange hundeeiere bruker nærmiljøet, skogen og marka daglig for å lufte og aktivisere hunden sin. En undersøkelse gjennomført av Kantar Media for NKK vinteren 2025 viste at over 52 prosent av norske hundeeiere bruker mellom 1-2 timer på aktivitet med hunden sin, inkludert gåtur. Over 32 prosent bruker mellom 2-5 timer. Norske hun-

deiere er svært aktive og tilbringer mye tid ute med hunden sin. Vi spurte derfor om folk opplever at det er godt tilrettelagt for tur med hund.

Svarene viser at et klart flertall opplever manglende tilrettelegging snarere enn god tilrettelegging.

Totalt antall besvarelser

Ja/Nei	Antall besvarelser	Prosentandel av total
Ja	1561	36,7%
Nei	2430	57,1%
Utdypende svar	1167	27,4%

I fritekstsvarene kommer det tydelig frem hva som skaper misnøye. Det er de samme utfordringene som trekkes frem – uavhengig av om man generelt er fornøyd eller ikke med kommunen.

Et gjennomgående tema er søppel og manglende avfallshåndtering. Ordet «søppel» nevnes over 1400 ganger i de åpne kommentarene. Dette handler både om å få kastet eget avfall, unngå forspøpling i naturen og beskytte hunder mot å spise eller trække i noe farlig.

Flere svar peker også på manglende rasteplasser, informasjon og tilrettelegging – spesielt når det gjelder ferdsel i områder med beitedyr. Dette kan skape usikkerhet og bidra til unødvendige konflikter – særlig i områder med mange brukere og ulikt regelverk. Andre momenter som trekkes frem er adgang til skiløyper og turstier med hund.

De beste og verste kommunene 2025

Resultatene fra undersøkelsen viser at det er store forskjeller mellom norske kommuner. Noen skiller seg ut med svært fornøyde hundeeiere, god tilrettelegging for hundehold og tillit til regelverket – mens andre får tydelige tilbakemeldinger om mangler og misnøye.

Disse kommunene får toppkarakter av hundeeierne

Undersøkelsen viser at de følgende kommunene får best tilbakemeldinger fra sine egne innbyggere. Felles for dem er høy tilfredshet, god tilgang på friområder og lite konflikt rundt båndtvang og regelverk.

Frogn:

78 prosent av hundeeierne oppgir at de er fornøyde eller svært fornøyde, og 0 prosent oppgir at de er misfornøyde med situasjonen i kommunen. 96 prosent sier de har god tilgang til friområder, og hele 63 prosent opplever at det er godt tilrettelagt for tur med hund.

Fredrikstad:

Hele 65 prosent av hundeeierne oppgir at de er fornøyde eller svært fornøyde med situasjonen i kommunen. 84 prosent sier de har god tilgang på friområder. 57 prosent opplever det er godt tilrettelagt for tur med hund.

Ringsaker:

73 prosent er fornøyde eller meget fornøyd og 82 prosent oppgir at de har god tilgang på friområder. 56 prosent opplever det er godt tilrettelagt for tur med hund.

Stavanger:

75 prosent sier at de er fornøyde eller svært fornøyde – og hele 94 prosent har tilgang til steder der hunden kan løpe fritt. 54 prosent mener det er godt tilrettelagt for tur med hund.

Bærum:

66 sier at de er fornøyde eller svært fornøyde – og 87 prosent sier de har god tilgang på friområder. Kun 34 prosent mener det er godt tilrettelagt for tur med hund.

NKKs vurdering av de beste kommunene i 2025

I tillegg til resultatene fra undersøkelsen har NKK gjort en helhetlig vurdering av kommunenes praksis. Denne vurderingen inkluderer innholdet i lokale forskrifter, praktisk tilrettelegging, og dokumentert samarbeid med hundemiljøer lokalt.

Basert på dette trekker NKK frem følgende kommuner som særlig gode eksempler på godt hundevennlig arbeid:

1. Frogn
2. Stavanger
3. Ringsaker

Felles for de beste kommunene er at de forholder seg lojalt til hundeloven og bruker utvidet båndtvang bare der det faktisk er nødvendig – for eksempel for å beskytte vilt. Det gir ansvarlige hundeeiere større frihet til å la hundene utøve sin naturlige atferd, innenfor rammene av

aktsomhet og kontroll. Det vitner om en positiv holdning til å dele på naturen – både med og uten hund.

Disse kommunene har også ett annet viktig felles trekk: De tilrettelegger for at hunder kan løpe fritt i trygge og kontrollerte omgivelser, for eksempel i hundeparker og egne frislippsområder. Her handler det ikke bare om regler – men om praktisk tilrettelegging.

Mange av de best rangerte kommunene har dessuten et aktivt samarbeid med lokale hundeklubber. Dette muliggjør kurs, treninger og aktiviteter – gjerne med hjelp fra kommunen i form av tilgang på arealer og støtteordninger.

Disse kommunene viser at godt hundehold ikke kommer av seg selv. Det krever vilje til å legge til rette.

Her sliter kommunene med å møte forventningene

I motsatt ende av skalaen finner vi kommunene som får de svakeste tilbakemeldingene. Her peker hundeeierne på dårlig tilrettelegging, få friområder – og båndtvangsregler de opplever som urimelige.

Randaberg:

84 prosent oppgir at de er misfornøyde og bare 2 prosent oppgir å ha tilgang på friområder. Kun 32 prosent mener det er godt tilrettelagt for tur med hund.

Bodø:

54 prosent oppgir at de er misfornøyde eller meget misfornøyde. Kun 50 prosent av de som

har tilgang til friområder oppgir at de bruker det. Bare 23 prosent svarer at de mener det er godt tilrettelagt for tur med hund.

Askøy:

57 prosent er misfornøyde, og hele 94 prosent oppgir at de ikke har tilgang til friområder. 90 prosent er misfornøyde med tilretteleggingen for å gå tur.

Ålesund:

36 prosent er misfornøyde eller meget misfornøyde. 69 prosent har tilgang til friområder, men 38 prosent bruker det ikke. 63 prosent opplever at det er dårlig tilrettelagt for tur.

Oversikt over kommuneundersøkelsen 2025

Kommune	Fornøyde (%)	Misfornøyde (%)	Tilgang friområder (%)	Utvidet båndtvang (%)	Tilrettelagt for tur (%)	Score = fornøyd + tilgang friområder + utvidet båndtvang (%)
Frogn	78	0	96	20	63	237
Stavanger	76	14	94	0	54	224
Ringsaker	73	10	82	33	56	211
Fredrikstad	65	7	84	0	57	206
Sandnes	62	19	93	50	50	205
Lillestrøm	61	11	88	44	44	193
Sarpsborg	65	10	79	17	48	192
Tønsberg	67	5	88	25	35	190
Bærum	66	7	87	31	34	187
Oslo	53	21	85	29	48	186
Asker	56	13	91	53	33	180
Trondheim	45	16	87	62	33	165
Lillehammer	50	13	64	41	49	163
Tromsø	32	32	85	63	40	157
Larvik	56	12	79	18	21	156
Sandefjord	42	25	74	62	39	155
Indre Østfold	59	19	55	10	39	153
Aurskog-Høland	66	9	29	0	47	142
Lørenskog	48	20	55	29	39	142
Ålesund	31	36	69	75	37	137
Hammerfest	39	31	65	63	29	133
Bergen	26	40	73	52	27	126
Bodø	21	54	75	92	23	119
Drammen	46	20	49	67	20	115
Kristiansand	42	21	59	53	13	114
Ringerike	37	25	26	56	28	91
Arendal	48	18	14	50	20	82
Rana	36	33	4	67	32	72
Randaberg	11	84	2	88	32	45
Askøy	15	57	2	70	4	21

NKKs kommuneundersøkelse 2025

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

